



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

VIII. Homo scelere coopertus propterea Deum flagitiorum suorum
auctorem facit, quòd illorum differat vltionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

sed ala volaturi; habent enim & aves pennarum suarum sarcinas portant illas in terra, portantur ab illis in caelo. Si id non credis, adheret tibi sedes iniquitatis; si credis, & non seruas tamen, scito onus Diaboli infinitis partibus gravius esse; minimus enim digitus grossior est dorso patris (Dei). Ille posuit, iudicio tuo perverso, iugum tuum; hic addit super iugum tuum; ille cecidit te flagellis, hic cedit scorpionibus in saeculorum saecula.

CAPVT VIII.

Homo scelere coopertus propterea Deus flagitiorum suorum authorem facit, quod illorum differat ultionem.

FALSUM sumit, & concludit
 Falsum sumit; poena enim & supplicio Deus in hac eitam vita peccatores afficit; vnde etiam tanta rerum omnium igno-

tantia? vnde Cimmeriæ tenebræ? vnde tanta ad malum propensio, tanta rationis & appetitus inferioris perturbatio? vnde imperij, & regnorum euersiones? vnde magistri mendaces, introducetes sectas perditionis, sibi que introducetes celebrem perditionem? vnde ij, per quos via veritatis blasphematur, religio deformatur, Ecclesiæ vnitas scinditur? vnde tot, tamque grauia peccata? Mundus pænarum miseriarumque oceanus est, & impius conqueritur peccata in præsens à Deo non puniri, eorumque ideo authorem esse. O stupor! O talpa! Obijciet fortè de omnibus & singulis à Deo sumendas esse pœnas, easque propriè dictas, & cõfestim quoque si in Societatem culpæ trahi nolit; falsum concludit, Deo siquidẽ rationes suppetunt, quibus,

bus, si impius velit, peccata vitare possit. Eas ordine persequemur: Patientia in primis Dei, ut & bonitas ac misericordia illius, qua cum impius insimulat, eiusmodi est, ut licet aliqui, culpa suâ, illa abutantur; alij tamen ad cor menteq; redire, peccandi; consuetudinem abrumpere possint; & verò plurimi etiam redierunt, peccareq; desuerunt; prius ostendit Diuus Paulus his

Rom. 2. 4. verbis: *Ignoras quod patientia Dei ad pœnitentiam te adducit; secundum autem duritiam tuam, & impœnitens cor thesaurizas tibi iram in die iræ.* Posterius vel exemplum D. Aug. ut alia præteream, clare ostendit. Huc etiam illud pertinet, *an diuitias bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis eius contemnis.* Videns deinde Deus atrocitatem pœnarum inferni, æternamque damnationem

nem,
tation
luc ho
admiss
cat Va
des, qui
consider
tuas, h
fideras
ternum
gravis
tim nō
nus tua
sua præ
pium
tum te
definit
cet ant
meritu
men n
Moyses
completa
rum usq
non succ

nem, quæ omnem superat cogitationem, meritò non statim illic hominem, post peccatum admissum detrudit. Id significat Vates regius, cum sic ait: *Vi. ps. 10. 14. des, quoniam tu dolorem & laborem consideras, ut tradas eos in manus tuas, hoc est, Tu Domine consideras laborem & dolorem æternum, quantus sit quamque grauis, & ideo peccatores statim nõ tradis puniendos in manus tuas. Deinde Deus æterna sua prædestinatione decreuit impium expectare vsque ad certum tempus, mensuram scilicet definitam peccatorum: Et licet antequam eò perueniat, cõmeritus sit inferni pœnas, eas tamen non irrogat, vt indicat Moyses his verbis: *Nec dum enim Gen. 15. 16. completæ sunt iniquitates Amorrhæorum vsq; ad præsens tempus, ideo modo non succidam eos, sed cum completæ fue-**

fuert succidentur. Qua in re im-
pio cōtingit, quod vasi fictili va-
cuo aquis innatanti, cūm vacu-
um est, vel semiplenum, ab aqua
non absorbetur, sed supernat,
& jam huc, jam illuc fertur, tan-
dem impletur, & tanquam lapis
in ima fertur. Quo allusit Iob

Cap. 20. 23. *his verbis: Vinam impleatur ven-
ter eius, ut immittat in eum iram fu-
roris sui, & pluat super illum bellum
suum. Atque hoc Iudæis Christus*

Mat. 23. 32 *implete mensuram Patrum vestrorū
ultra quam Deus non differt vlti-
tionem, sed profert continuū
sententiam. Ad hæc Deus indul-
gentiā & lenitate hac suā omni-
potentiam suam magis, quā ex
mundi creatione declarat. Vnde
de Ecclesia: Deus, qui omnipotentiam
tuam parcendo maximè & misere-
rando manifestas, &c. Vno verbo
mundi machinam condidit, vo-*

cani

ans ea quæ non sunt, tanquam
ea quæ sunt, quod permirum est,
mirabilior tamen magis est eius
patientia, qua se continet, ne ad
ultionem scelerum statim pro-
cedat. Pessimum est hominem
peccare, optimum Dominum
esse longanimum. Longanimita-
tem autem hanc suam & tardi-
tatem compensabit, adeoque
peccator non habet quo effera-
tur & insolescat: maxima duris-
simaque ultio diuina est ultionis
mora. Deus item hac sua patien-
tia & longanimitate ostendit
rerum se omnium providentiã
habere, sæculumque aliud su-
peresse, in quo boni præmiis af-
ficientur, mali supplicijs æternis
mactabuntur. Ultio rursus
propterea differtur, vt impius
tempus habeat & spatium resi-
piscentiæ, conuertique postli-
minio possit ad Dominum; *Vul- Ps. 33. 17.*

18. f. 33. 17. *tus quidem Domini est super facientes mala, ut perdat de terra memoriam eorum, sed priusquam iustitiam ultionem respicit, in bonum respicit eius misericordia, ut eos conuertat. His postremo accedit quod ea re Deus exemplum homini præbet, ut similiter ipse faciat, patienter & longanimitè inimicos suos tolerando. Si hæc quæ in medium breuiter protulimus, impio non satisfaciunt, sacrilegæ eum insanix esse demonstrant, permittuntque ut Chius Dominum, quod in pro- uerbio est, emat, Vriæque similes litteras accipiat.*

CAPVT IX.

Sceleratus suæ improbitatis causam, id est in Deum refert, quia malos interdum in hac vita flagellat.